

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

IX. ÉVFOLYAM 8. SZÁM – 2015. AUGUSZTUS 2.

A papság feladatai 2. – Tanítás

A szentmise legkiemelkedőbb részében – az átváltoztatásakor – mondjuk: „*Íme, hitünk szent titka!*” – Azonban nem mindössze ez a „titok” keresztény és vallásos életünkben – számos hasonló van még, amikben az Úr Jézus Krisztus szándékának meg kell valósulnia, csak hogy Ő bennünk legyen, mi pedig Őbenne, ahogyan kérte az Atyától. – A Vele való azonosulás valósul meg a keresztény tanítás és nem utolsósorban az keresztény tanulás kérdésében is. – Mindenképpen a tanító Mesterre figyelünk, Aki szavával és példájával tanított és tanítványait is és bennfoglaltan az utódokat is nemcsak keresztelni küldte, hanem azzal a paranccsal is, hogy

„*tanítsatok minden népet... tanítsátok őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek!*” – Komoly kívánsága ez az Üdvözítőnek, aki Maga is állandóan tanított és tanítványait is biztatta, hogy hirdessék: „*elérkezett az Isten Országá!*” – A teljesség igénye nélkül – gondoljunk csak a tizenkét éves Isten-gyermekre, Aki a tanítók között ül a jeruzsálemi templomban, hallgatja és kérdezi őket és természetesen tartja: „*Nekem Atyám dolgaiban kell lennem!*” – Milyen megható, hogy tanító körútján elmegy a názáreti zsinagógába is és felolvasásra jelentkezik, majd közvetlenül utána magyarázza az Írás felolvasott részét. – Ellenfelei, akik szerettek volna vádat emelni Ellene, így kezdik: *Mester... tudjuk, hogy igazmondó vagy és helyesen tanítasz Az emberek személyére sem vagy tekintettel, hanem Isten útját az igazság szellemében tanítod!*” – Bölcsességét a farizeusok sem vonják kétségbe, ezért teszi fel Neki a kérdést a szintén „akadémikusodó” farizeus: „*ki az én felebarátom?*” – A fiatal ember is az Ő bölcs válaszára vár, amikor felteszi a kérdést: „*mit kell tennem, hogy elnyerjem az örök életet?*” – A pusztában, amikor látja a tömeget, nemcsak kenyérral akarja táplálni őket, hanem „*sok mindenre kezd tanítani őket.*” – Tanítására komolyan kíváncsi Nikodémus is, aki ugyan éjjel keresi fel Őt, de felkeresi, hogy meghallgassa bölcsességét. – Elfogatásakor a főpap tanításáról és tanítványai felől érdeklődik; ellenségei pedig egyik „súlyos vádnak” tartják megemlíteni Pilátus előtt: „*tanításával fölízgatja a népet egész zsidóféldön, Galileától kezdve idáig!*”

Tanítását példabeszédekben akarja érthetőbbé tenni mindazok számára, akik hallgatják és meghallgatják Őt. – Sokat beszél a Mennyei Atyáról, az Ő jóságáról, emberszeretetről, irgalmáról, a

megtéris lehetőségéről és fontosságáról, saját messiási küldetéséről, önfeláldozó áldozatáról, a jónak az értékéről, értelméről, az örök életéről, a világ végéről, a megtérés, a bűnbánat lehetőségéről és fontosságáról, az utolsó ítéletről, a jók jutalmáról, a megrögzöttek büntetéséről ... - Gyakran idézi a(z öszövevényes) Szentírás tanítását. Elmondhatjuk Róla tehát, hogy Ő a tanító Krisztus is és azt akarta búcsúzáskor, hogy az Ő tanítása vezesse azokat is, akik Őhöz tartoznak. – Erre utal is, amikor a Szentlélekről beszél és kimondja: amikor üldöznek titeket, „*ne aggódjatok, hogy mit és hogyan mondjátok, Atyátok Lelke szól majd általatok!*” – a Szentlélek, Akit elküld, és „*vádlón bizonyítja majd a világnak a bűnt, az igazságot és az ítéletet...*” Pünkösdkor mindez „beteljesedik”, megnyilatkozik Szent Péter beszédében, majd később a jeruzsálemi hívek életében, akik „*állhatatosan kitarítottak az apostolok tanításában és a kenyértörés közösségében...*” – Az Úr Jézus szándéka érvényesül azáltal is, hogy az apostolok is, mint a Mester tanítottak a Templomban, ügyeltek a tanítás hitelességére olyannyira, hogy már Szent Pál buzgón „védelmezi” a hit tisztaságát a tévedésekkel szemben.

Ez a „ megbízatás a mai napig is él és érvényes; Krisztus Egyháza-nak Tanítóhivatala őrzi nemcsak a valóságát, hanem ügyel a hitelességre is. Papszenteléskor külön lényeges mozzanat, hogy nemcsak annak fontosságát hangsúlyozza a szentelő püspök, hogy a papnak az imádság emberének

kell lennie, nemcsak áldozatot kell bemutatni, adott esetben akár áldozattá is kell lenni, hanem hirdetni kell az Evangéliumot, Krisztus Evangéliumát. Ez nemcsak azt jelenti, hogy elolvassuk, felolvassuk a szent szöveget, hanem magyarázzuk is, és ezáltal tanítunk, hogy azok is értsék és kövessék, akik „nem eléggé járatosak” a különböző kérdésekben, különösen a nehezebben érthetőekben. – Kifejezetten papi feladat: „olvasni, hinni, hirdetni, tenni” és ezek által is tanítani. – Meghatódott lélekkel fogadjuk tehát Egyházunk tanítását, Aki Krisztust hirdeti papjai által! – Érvényesülni kell az Úr Jézus kijelentésének: „*aki titeket hallgat, Engem hallgat...*” – Tekintsük magunkat Krisztuséinak, akik hallgatnak szavára és követik Őt, hogy megvalósuljon: „*az Evangélium tanítása legyen lelkünk üdvösségére!*” – mindnyájunknak, tanítóknak és tanítottaknak egyaránt! –

Pekker Imre plébános

Évközi 14. Vasárnap – Július 05. - Csodálatos eseményről hallunk az Evangéliumban: az Úr Jézus, Akin az Úr Lelke van, Akit elküldött az Atya, hogy örömhírt hirdessen, övéi között van a zsinagógában, felolvas nekik és tanítja őket. Azaz csak tanítaná, ha komolyan meghallgatnák, de csak hallgatják és botránkoznak Benne, nem ismerik fel látogatásuk idejét, a nagy lehetőséget, amiben részesülnek. Sőt Szent Lukács evangéliumában az is szerepel, hogy amikor próbálja „felrázni” lelkiismeretüket, „esztelen harag szállta meg mindnyájukat a zsinagógában. Fölugráltak és kiűzték a városból. Fölvitték a hegy tetejére, ahol városuk épült, hogy onnan letaszítsák...” (Lk. 4, 28 -) – Mindez történt a názáreti zsinagógában – azon a helyen, ahová azért mentek, hogy ott imádkozzanak, hallgassák az Isten Üzenetét a Szentírás szavain keresztül és részesüljenek abban a tanításban, ami által a hallottakat meg tudják valósítani a mindennapi élet eseményeiben, hogy amikor nincsenek a zsinagógában, akkor is Isten jelenlétében éljenek a hívő ember Istennek tetsző cselekedeteiben. – Viselkedésük szomorúan tanúskodik arról, hogy csak testben vannak ott, valójában lehetnének bárhol ilyen felfoggással és hozzáállással. Mintha kimondatlanul is erről volna szó, érezze magát megtisztelve a végtelen Isten, hogy a halandó ember, aki olyan kicsi tud lenni csak a természet jelenségei közepette is, egyáltalán foglalkozik Vele. Amikor pedig mintegy „le kell mondani” keményfejűségükről, megátalkodottságukról, lázadnak. Pedig láthaták az Úr Jézus csodáit, érezhették, hogy az Úr Jézus Krisztusban elérkezett hozzájuk az Isten Országga, hogy Átala „velük az Isten!” – Láthaták, hogy az Úr Jézus Krisztus, mint Isten, megalázta Önmagát, szegényé lett, hogy szegénysége által mindenkit gazdagítson, őket is – názáreti élete erről tanúskodik, de ők csak annyit képesek megjegyezni Róla: „nem az ács Ez, Mária Fia – Jakab, József, Júdás és Simon Rokona?S ugye nővérei is itt élnek közöttünk? És megbotránkoztak Benne.” – Botránkozásuk addig „ragadtatja” őket, hogy csak ezt látják: „honnét vette mindezt? Miféle bölcsesség ez, amely Neki adatott? És a csodák, amelyeket kezével véghezvisz?” – Sajnálatos kell megállapítani, hogy ez a gondolkozásmód és ez a fajta viselkedés bizony a hitelenség lezagadhatatlan jele! – Látni kell azt is, hogy nem elég az Isten közelében lenni, még az is kevés, hogy hallgatják a Szentírást, az is kevés, hogy hallgatják a tanítást, **több kell!** – Észre kell venni, hogy mi a jóságos Isten szándéka az eseményekkel, a lehetőségekkel, amikkel megajándékozza mindenkor embert! – Észre kell venni az elesettséget, ha Nélküle történik bármi is az életben! – Észre kell venni, hogy mindenkinek, az egyéneknek csakúgy mind az egyénekből álló közösségeknek „szüksége van a megtérésre!” – Ha csupa véletlenül észrevennénk, hogy sok a hasonlóság az akkori názáretiek és a mai önmagunk között, ne késlekedjünk önmagunkat biztatni és nemhiába biztatni: „Ízleljétek és lássátok, milyen édes az Úr; boldog az az ember, aki Benne bízék!” (Zs. 33,9) – Tudjunk élni Istenünk szeretetének ajándékával és üdvösségszerző javaival!

Évközi 15. Vasárnap – Július 12. - Nem véletlenül imádkozzuk szentmisénk könyörgésében: „Istenünk, Te megmutatod igazságod fényét a tévelygőknek, hogy visszatérjenek a helyes útra...”, mert sajnos gyakran előfordul, hogy minden igyekezete ellenére is téved az ember, sőt igen gyakran a tévedést fel sem ismeri, el sem ismeri és így annak veszélyeit sem. – Ezért legyen fontos számunkra imádkozni azért a bölcsességért, amit Istentől kaphatunk és Ő akarja is adni nekünk, mint gyermekeink. – Ez igaz még akkor is, ha „a földi érdekekbe és ösztönös kívánságokba elmerült emberek nem szívesen hallgatják a figyelmeztető szót!” – Ennek igazolására gondoljunk a szentmise Olvasmányára – Ámosz próféta szavaira, akit pontosan azért küldött az Isten, hogy vigye az Ő jóra szólító üzenetét a népnek, s ennek ellenére tapasztalnia kellett ellenfele, a pogány Amacja „kifogásait.” – Ámosznak pedig az volt a feladata, hogy tudatosítsa a népben, hogy velük az Isten, Aki azért küldte, hogy prófétájon, tegyen tanúságot az Istenről, igazságairól, hogy el tudjanak utasítani mindent, ami méltatlan hozzájuk, mindent, ami elválaszthatja őket Istentől. – Az Olvasmányban most éppen azt olvassuk, hogy Bétel papja mondja ki az „ellenkező” szavakat, de gyakran olvashatunk arról, hogy a nép „olyat tett, ami nem kedves az Úr előtt. Ilyenkor küldött az Isten prófétát nekik. – Az Új-szövetségben – a mai szentmise Leckéjében pedig arról van szó, hogy az Isten minden ember számára „Árassza kegyelmét”, jóságát Szent Fia által népe számára és ez a nép már mindenkit jelent. – Az efezusiakhoz írt levél szinte költőien mondja el ezt az öröndetes eseményt, nem véletlenül így kezdi Szent Pál mondanivalóját: „áldott legyen az Isten!” – Dicséri Istent, Aki „Urunk, Jézus Krisztus által Lelkének minden mennyei áldásával megáldott minket. Őbenne (Jézus Krisztusban) választott ki minket a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk színe előtt. Szeretetből arra rendelt bennünket, hogy akaratának tetszése szerint Jézus Krisztus által fogadott fiakká legyünk...” – Nagy veszteség éri az embert, ha mindezt figyelmen kívül hagyja, ha eltávolodik az Istentől, ha más „istent” kezd imádni, ha tévelyeg, miközben lelkiileg gazdagodhatna. – Ilyen körülmények között kell felismerni, mennyire szükséges, hogy „Urunk, Jézus Krisztus Atyja világossítsa meg lelki szemünket * hogy megértsük, milyen reményre hívott minket!” – Örömmel kell észre venni, hogy Ő ma is, most is javunkat akarja – mind testi, mind lelki értelemben. – Most is van szava hozzánk, most is vannak, akiket hozzánk küld, mint annak idején az Evangélium tanúsága szerint az apostolokat. – Láthatjuk, hogy elsöborgán lelki dolgokról szól a küldetésük, erre utal, „megparancsolta nekik, hogy az útra ne vigyenek semmit...” – akik jó szívvel fogadják őket, azoknak javukra válik ez a látogatás, ahol nem fogadják őket, onnan máshová kell menniök, csak hogy mindenki részesüljön Isten ajándékaiban, Mi legyünk azok, akikben „növekszik üdvösségszerző kegyelme” életünk megszentelésére!

Évközi 16. Vasárnap – Július 19. - „Munka után édes a nyugalom” mondták közmondásszerűen őseink. Ők tudták, mit jelent a munka, azt is tudták, mi a lelkiismeretes munka; - megküzdöttek a mindennapi falatért – nem télenkedtek, mert tudták, érezték, hogy igaz az imakönyvükben lévő 268. sz. ének minden szava, ami a végtelen jóságú, teremtő Istenre irányítja a figyelmet: „...mert Te engemet munkára szántál, ép testben arra formáltál...” – Tudták, érezték, hogy minden becsületes munkájukkal az embert szerető Isten munkatársaiá válhatnak. Komolyan vették szent hitünk tanítását a mindeneket alkotó Istenről, az Ő szándékáról a munkát illetően, de a pihenést illetően is. Ugyanezt megteheti a mai ember is, mi is, hiszen az ember és a körülötte lévő világ – összes lehetőségeivel ugyan állandóan változik, az Isten azonban ugyanaz tegnap és ma és mindörökké. – Őseink ezt nem feledték, és jól tesszük, ha mi sem feledjük! Tudnunk kell, hogy Ő nem azért „osztotta be” a teremtés alkalmával az időt és utána a pihenést, mert közben elfáradt, hanem nekünk mintegy példát adva tette mindezt. Így teljes az Ő embert „a saját képására és hasonlatosságára” teremtő „tevékenysége”, ami által mintegy munkatársává, teremtő tevékenységének folytatójává is tette. – Minden tekintetben az ember javát akarja és akarja – nemcsak a csodálatos, változatos és az ember „érdekeit mindenképpen szolgáló” folyamatok által, hanem azáltal is, hogy mintegy törvényszerűen úgy alkotta az embert, hogy nemcsak dolgoznia kell, hanem pihennie is. – Ez a pihenés nem a semmittevést szolgálja, hanem azt a célt, hogy testileg – lelkileg felüdüljön és utána „újult erővel” tudja folytatni tevékenységét. Az Ószövetségben parancssá is tette a pihenést, a szolgáló munkától való mentesítést – amit aztán az Úr Jézus nem szüntetett meg, nem is akarta megszüntetni, ez által akarta teljesíteni azt, amit Szent Pál a Szentlelkében így mond ki: „az Ő révén van... szabad utunk az egy Lélekben az Atyához...” – Ő pedig nem véletlenül mondta az Evangéliumban: „gyertek ti is (menjünk a pusztaságba egy magányos helyre, hogy pihenjétek egy kicsit!...” – A pusztaság egyben a csendet is jelentette, ma is azt jelenti, ahol mindenki jobban odafigyelhet Istenre, a lelki dolgokra – ezáltal nemcsak „kikapcsolódik”, hanem lelkileg is gazdagodhat. – Szükség van az ilyen pihenésre, attól függetlenül, hogy parancsunk is van rá, hiszen naponként már köti le az időnk, más vonja el a figyelmünket és vigyáznunk kell, hogy ne váljon a munka kérdése olyanná, hogy teljesen és mindenáron csak az szerepeljen! – Így óhatatlanul kimerül az ember, nem ritkán teljesen érzéketlenné válik a jóra, mert, mint mondja „nincs ideje; nem ér rá...” – és egyszer csak az emberség rovására történik minden – még önmagunkkal szemben is. – Ettől akart óvni a Teremtő Isten, de az Ő Egyszülött Fia is, a mi Megváltónk és Üdvözítőnk. Hogy elkerülhessük a „bukatókat”, komolyan kell venni az Úr Jézus szavait: „juhaim hallgatnak szavamra – ismerem őket és a nyomomban járnak! – Mindez megvalósulhat, ha komolyan vesszük: „Krisztus most is hív bennünket „egy magányos helyre” a Vele való bensőséges találkozásra, részesíteni akar az Ő ajándékaiban...”

Évközi 16. Vasárnap – Július 19. - „Munka után édes a nyugalom” mondták közmondásszerűen őseink. Ők tudták, mit jelent a munka, azt is tudták, mi a lelkiismeretes munka; - megküzdöttek a mindennapi falatért – nem télenkedtek, mert tudták, érezték, hogy igaz az imakönyvükben lévő 268. sz. ének minden szava, ami a végtelen jóságú, teremtő Istenre irányítja a figyelmet: „...mert Te engemet munkára szántál, ép testben arra formáltál...” – Tudták, érezték, hogy minden becsületes munkájukkal az embert szerető Isten munkatársaiá válhatnak. Komolyan vették szent hitünk tanítását a mindeneket alkotó Istenről, az Ő szándékáról a munkát illetően, de a pihenést illetően is. Ugyanezt megteheti a mai ember is, mi is, hiszen az ember és a körülötte lévő világ – összes lehetőségeivel ugyan állandóan változik, az Isten azonban ugyanaz tegnap és ma és mindörökké. – Őseink ezt nem feledték, és jól tesszük, ha mi sem feledjük! Tudnunk kell, hogy Ő nem azért „osztotta be” a terem- (Folytatás a(z) 3. oldalon)

tés alkalmával az időt és utána a pihenést, mert közben elfáradt, hanem nekünk mintegy példát adva tette mindezt. Így teljes az Ó embert „a saját képmására és hasonlatosságára” teremtő „tevékenysége”, ami által mintegy munkatársává, teremtő tevékenységének folytatójává is tette. – Minden tekintetben az ember javát akarta és akarja – nemcsak a csodálatos, változatos és az ember „érdekeit mindenképpen szolgáló” folyamatok által, hanem azáltal is, hogy mintegy törvény-szerűen úgy alkotta az embert, hogy nemcsak dolgoznia kell, hanem pihennie is. – Ez a pihenés nem a semmittevést szolgálja, hanem azt a célt, hogy testileg – lelkileg felüdüljön és utána „újult erővel” tudja folytatni tevékenységét. Az Ószövetségben parancsra is tette a pihenést, a szolgálai munkától való mentességet – amit aztán az Úr Jézus nem szüntetett meg, nem is akarta megszüntetni, ez által akarta teljesíteni azt, amit Szent Pál a Szentleckében így mond ki: „az Ó révén van ... szabad utunk az egy Lélekben az Atyához...” – Ő pedig nem véletlenül mondta az Evangéliumban: „gyertek ti is (menjünk a pusztaságba egy magányos helyre, hogy

pihenjetelek egy kicsit!...” – A puszta egyben a csendet is jelentette, ma is azt jelenti, ahol mindenki jobban odafigyelhet Istenre, a lelki dolgokra – ezáltal nemcsak „kikapcsolódik”, hanem lelkileg is gazdagodhat. – Szükség van az ilyen pihenésre, attól függetlenül, hogy parancsunk is van rá, hiszen naponként már köti le az időnket, más vonja el a figyelmünket és vigyáznunk kell, hogy ne váljon a munka kérdése olyanná, hogy teljesen és mindenáron csak az szerepeljen! – Így óhatatlanul kimerül az ember, nem ritkán teljesen érzéketlenné válik a jóra, mert, mint mondja „nincs ideje; nem ér rá...” – és egyszercsak az emberség rovására történik minden – még önmagunkkal szemben is. – Ettől akart óvni a Teremtő Isten, de az Ó Egy-szüölt Fia is, a mi Megváltónk és Üdvözítőnk. Hogy elkerülhessük a „bukatókat”, komolyan kell venni az Úr Jézus szavait: „*Juhaim hallgatnak szavamra – ismerem őket és a nyomomban járnak!*” – Mindez megvalósulhat, ha komolyan vesszük: „*Krisztus most is hív bennünket >egy magányos helyre<a Vele való bensőséges találkozásra, részesíteni akar az Ó ajándékaiban...*”

Váci Egyházmegye Szamaritánus Szolgálat Intézményfenntartó Központ Szentjánosbogár Katolikus Családi Napközi Hálózata

Szentjánosbogárkák...

Egy éve már, hogy Hajnalcsillag napközinkben, gondozóink szeretettel fogadják a gyermekeket. Szerencsésnek mondhatjuk magunkat, mert eljött az ideje a bővítésnek. Mivel mi nem bölcsőde vagyunk, hanem családi napközi, ahol 1-3 éves gyermekeket gondozunk, így a felvehető létszámunk maximum hét gyermek. Hatalmas különbség van a bölcsődei intézmény és a családi napközi ellátás között, mivel nálunk a gyermekek családias körülmények között tölthetik mindennapjaikat, amíg szüleik dolgoznak. Ezeknek az apróságoknak még sok-sok szeretetre és törődésre van szükségük, amelyet könnyebb megosztani, ha csupán hét gyermekre vigyáz két felelős gondozó. Egyik legfontosabb feladatunknak tartjuk, hogy a gyermekek, akik hozzánk járnak, megtanuljanak játszani. Manapság elterjedt az a tévhit, mely szerint csak akkor tudsz színvonalat nyújtani, ha drága, márkás és lehetőleg minél több játékot biztosítasz a gyermekeknek. Pedig ez nem igaz! Udvari játékaik között megtalálható csúszda, házikó, homokozó, libikóka vagy éppen motorok, amin a gyerekek szeretnek játszani, de mégis a játékos mondókák, a sétálás vagy az állatok hangjának utánzása köti le leginkább figyelmüket. Hétköznapjainkban a gondozók különböző foglalkozásokkal te-

szik színessé a gyermekek délelőttiét. Festenek, báboznak, guzmáznak, felkészülnek a különböző ünnepekre.

Nagy volt az igény arra, hogy elindítsuk második napközinket, amely a tervek szerint ősszel fog indulni. A napközi működésében, és az új napközi indításában fontos szerepe van az Önkormányzatnak is. Polgármester Úr és a Képviselő testület segítségével, és anyagi támogatásával, sikerült olyan ingatlan találni napközijeink számára Alsónémedin, amelyben a gyermekek és gondozóink biztonságban és kényelemben tölthetik a hétköznapokat. Az iskola mellett található szolgálati lakáshoz egy udvar is tartozik, ahová a gyermekek minden nap kimehetnek a friss levegőre játszani. Hajnalcsillag napközink átköltözése, és az új napközi beindítása egy hosszú folyamat, mely során a Szociális és Gyámhivatal, az ÁNTSZ valamint a Katasztrófavédelem is ellenőrzí napközijeinket.

A napközik indításakor új bútorokat, játékokat kell beszerezni. Ezért nagy segítség lenne számunkra, ha feleslegessé vált, de jó állapotú játékokat, tároló szekrényeket, foteleket, használati tárgyakat kapnánk. A kisebb dolgokat, játékokat el tudjuk tárolni a napköziben, vagy a kiegészítőnél, de a bútorokat viszont sajnos csak akkor tudunk fogadni, ha már költözhetünk, mert nem tudjuk hol tárolni. A napközi száma:30/337-49-16.

Bízom benne, hogy napközijeink továbbra is sikeresek lesznek, és még sok-sok gyermek élvezheti nálunk a játékot, amíg szüleik dolgoznak.

Méhész-Spanyiel Lili
koordinátor

Az ember, a lova és a kutyája

Mendegélt az úton egy ember, a lova és a kutyája.

Egyszer egy hatalmas vihar kerekedett, és mellettük belecsapott egy fába a villám.

Mindhárman meghaltak. De az ember nem vette észre, hogy már elhagyta az élők világát, és tovább bandukolt a két állattal. Néha időbe telik, míg a halottak megszokják új helyzetüket... Nagyon hosszú volt az út, emelkedőn kellett menniük, a nap is erősen tűzött, csorgott róluk a verejték, és retentő szomjasok voltak. Az egyik csanyarban végre észrevettek egy hatalmas márványkaput, amely egy arannyal kikövezett térre nyílt. A tér közepén egy kút állott, amelyből kristálytisztá víz csordogált. A kapuban egy férfi örködött. A vándor odament hozzá, és megszólította:

- Jó napot.

- Jó napot - felelte az őr.

- Miféle hely ez, hogy ilyen gyönyörű?

- Ez itt a mennyország.

- Milyen jó, hogy a mennyországba jutotunk! Nagyon szomjasok vagyunk.

- Lépjen be nyugodtan, itt annyit ihat, amennyit csak akar.

Az őr a kútra mutatott.

- A lovam és a kiskutyám is szomjasak.

- Nagyon sajnálom - mondta az őr. Állatok nem léphetnek be ide.

Az ember nagyon elkeseredett, mert rettetően kínozták a szomjúság, de nem akart

Egy perc bölcsenység...

egyedül inni. Megköszönte hát az őrnek, és továbbment. Megint sokat gyalogoltak fölfelé, és már teljesen ki voltak merülve, amikor megérkeztek egy másik helyre, amelynek

egy ócska kapu volt a bejárata. Mögötte poros földút volt, kétoldalt fákkal. Az egyik fa árnyékában hevert egy férfi, az arcát eltakarta a kalapja, valószínűleg aludt.

- Jó napot - köszöntötte a vándor.

A férfi félretolta a kalapját, és biccentett.

- Nagyon szomjasak vagyunk, én, a lovam és a kiskutyám.

- Van ott egy forrás a kövek között - mondta a férfi, és megmutatta nekik a helyet.

- Igyanak csak kedvükre.

Az ember, a lova meg a kutyája odamentek a forráshoz, és sokáig ittak.

Az ember visszament a férfihoz, hogy köszönetet mondjon neki.

- Jöjjenek csak nyugodtan, bármikor - felelte a férfi.

- Egyébként hogy hívják ezt a helyet?

- Mennyország.

- Mennyország? Az nem lehet! A márványkapu őrre azt mondta, hogy az ott a mennyország!

- Az nem a mennyország, hanem a pokol.

A vándor megdöbben.

- Meg kellene tiltaniuk, hogy ők is ugyanezt a nevet használják! Ez a téves információ óriási zűrzavart okozhat!

- Bizonyos szempontból viszont nagy szolgálatot tesznek nekünk. Ugyanis ott maradnak azok, akik képesek elhagyni a legjobb barátaikat.

Emlékezés Takács Gáborra - temetésén mondott beszéd -

Tisztelt Családtagok, Rokonok! Együttérző Énekkarosok, Barátok, Ismerősök!

Az Alsónémedi Magyarok Nagyszónya Énekkar nevében szeretnék búcsúzóul pár szót mondani. Temetésén megszólalni soha nem könnyű, de most különösen nehéz dolgom van, hiszen Gabi bácsi személyében egy köztiszteletben álló közösségi embertől búcsúzunk, akinek személy

szerint is rengeteget köszönhetek. Koporsója mellett állva gondolatok, emlékek kavarnak bennem.

Gabi bácsit hosszú élettel ajándékozta meg Égi Ura. 1916. november 5-én, egy vasárnapi napon született. Szinte egy évszázadot élt. Mi már csak könyvekből ismerhetjük meg azokat a dolgokat, amiket hosszú élete során megtapasztalt. Születésekor még javában tartott az I. Világháború, s ő még elmondhatta magáról: még ő élt a 64 vármegyéből álló Nagy-Magyarországon! Életében nagyon fontos volt hite, katolikus vallása. Ebből merített erőt, hogy az életében előforduló nehézségeket, megpróbáltatásokat sikerrel győzte le. Pedig nem volt könnyű élete, életük. Elég csak megemlíteni a II. világháború körüli borzalmakat, amikor is például Kapuvárról kellett hazagyalogolnia ekkor. A Dunán nem volt már híd, az orosz katonáknak a lábballiját adta oda, hogy áthozzák. Onnantól mezítláb jött haza... Majd jött a kulaküldözések sokasága, és az egyéb megpróbáltatások. Mindezen nehézségek ellenére szeretetre, jóra tanította a gyermekeit, unokáit, sőt dédunokákat is. Egész életét családjának szentelte, rengeteget dolgozott azon, hogy semmiben ne szenvedjenek hiányt. Nagyon szerette a feleségét, Mariska nénit is, a családtagokat is. Öt gyermekük született. Sokszor mesélte, hogy az ő udvaruk mindig tele volt gyerekekkel. Emlgette, hogy „fél liter tejért öten is jöttek”, mert szerettek ott lenni, s ő is szerette őket. Nagyon szerette a táncot, a nótázást is.

Sok szeretetet adott, s a falu népe pedig tisztelte őt. Olyan egyénisége volt, ami tekintélyt sugárzott. Megmagyarázhatatlan nyugalom, csendes derű vette körül, a közelében biztonságban érezhette magát az ember. Igazságosság és minden ember felé egyaránt megnyilvánuló segítőkészség jellemezte. Mindenki szerette és tisztelte. A faluért sokat munkálkodott, közösségeiben aktívan részt vett. Az Egyháztanácsban, az egyházközség Képviselő testületében hat évtizedet töltött, és tevékenykedett. Valamint az énekkarban is. Szinte gyermekkorától tagja volt az énekkarnak. A legelső Alsónémedi énekkarnak, amit még Magyar Sándor kántor úr alapított. Részt vett 1938-ban a Székesfehérvári országos dalárdatalálkozón, ahol körülbelül 10000 ember zengte az összkart. Nagyon sokat mesélt a régi énekkarról, a próbákról, az emberekről, az éneklésekről. Illetve a passióról, ami szintén a szívügye volt. „*Ha nem voltam ott, a basszus 2 nem ment. Egyszerűen nem ment...*” – mesélte.

Idekerülésem után, 2000-ben, a legelső közös passióéneklés alkalmával már 84 éves volt, de még járt a próbákra és énekelni. Később, ereje fogytán, már nem bírt feljönni a karzatra, abbamaradtak a közös éneklések. 2004-ben már nem énekelte közöttünk a passióban, de a csoportként szerepel: ott ült a kar közepén a virágvasárnapi barkát fogva a kezében. Ezt követően, ha meghallgattott minket lentről, mindig megkérdeztem: - *hogyan tetszett, Gabi bácsi?* Ő ezt felelte: „*Kántor úr, nagyon jó volt, nagyon szép volt, csak egyvalami nem tetszett: az hogy én lentről hallgattam, és nem lehettem köztetek.*”

2007. augusztus 26-án az énekkar 80 éves jubileumi ünnepségén a szentélyben ült – a püspök atya „híd”-nak nevezte a régi és a mostani kórus között. Igen ez így

van: összekötötte a jelent a múlttal. Általa, és vele vert gyökeret énekarunk is Alsónémedi múltjába.

Személy szerint én is, a családom is rengeteget köszönhet Gabi bácsinak és Mariska néninek, hiszen ott a közelünkben támaszt találhattunk akkor, amikor ideköltöztünk. Aztán a gyerekek, amikor kicsik voltak, és sétáltak, rendre megtalálták a kispadot, ahol Gabi bácsi és Mariska néni szeretettel fogadták őket. Köszönjük ezt nekik!

Nagyon szeretett élni. Szerette, ha ott vannak körülötte. Az életkedve idős kora ellenére feltöltötte azokat, akik vele beszéltek.

Szeretett viccelődni: „*Ha sokáig így maradna, az nem volna rossz.*” – mondta gyakran. Még a 100 évet szerette volna megélni. „*ezt még megvárom*” – mondta, ha valamit tervezett. De ez a terv most terv maradt. Gondviselő Istenünk másképpen döntött.

„*Jóságos Istenünk!
Halottunk életében
Téged magasztalt
az ünnepi szentmisé-
sében. Elszálltak
már énekének hangjai,
dallamai. Bízunk
abban, hogy az új énekeket
egy örökkévalóságon át
énekelheti Nálad,
egyesülve az angyalok
és szentek boldog
énekével.*”

Emlékét kegyelettel megőrizzük.
Gabi bácsi! Nyugodjon békében!

Benkó Péter

Oltárrestaurálás

2005-ben fejeződött be templomunk oltárainak restaurálása, mely pályázati pénzből és a hívek adományából valósulhatott meg.

*„Szép a munka,
mely templomot épít
És harangszót küld a magas égig,
Szép a munka, mely az Urat áldja
És jutalmát csupán tőle várja.”
(Juhász Gyula)*

*Az Alsónémedi Római Katolikus
Templom Oltármegáldásának
Emlékére*

*Dr. Beer Miklós
Váci megyéspüspök,
2005. augusztus 28.*

10 éve

Évfordulók

5 éve

2005-ben zajlott a templom melletti Kőkereszt restaurálása. Július 21-én zajlott a visszaállítása és visszaállítása, megáldására pedig szeptember 19-én, a templombúcsunk ünnepi szentmiséje keretében került sor.

A munka a hívek adományából valósulhatott meg. A felújítást Rizmajer Róbert végezte. Azóta is minden télen védőburkolattal látja el Surányi Miklós, templomgondok úr, hogy sokáig gyönyörködhesünk benne.

**Kőkereszt
felújítása**

A jelenlegi munkálatok Kántorház építése

Templomtető felújítása

Mint előző számunkban beszámoltunk róla, végre kezdetét veheti a templomtető felújítása is.

Ismételten szeretnénk néhány adatot rögzíteni a felújítással kapcsolatban, hogy eljusson mindenkihez az információ. A beruházás során sor kerül a templomtető teljes cseréjére, ennek összköltsége 22,5 millió forint. Ennek felét a Váci Egyházmegye, másik felét pedig az Egyházközségünk állja.

A beruházás egy következő eleme a villámhárító rendszer teljes cseréje, erre az Önkormányzat 2 millió forint összegű adományából kerülhet sor. Tekintettel arra, hogy a templomunk három oldala a munkálatok miatt fel lesz állványozva, az a döntés született, hogy a külső homlokzatot is felújítjuk.

Köszönjük az eddigi támogatást az Önkormányzatnak és kérjük a híveket, hogy lehetőségükhöz mérten segítsenek ennek a fontos ügynek a megvalósításában!

Most lássuk hogyan is tervezzük a munkálatokat:

Július hónapban lezajlottak az előkészítő és az adminisztrációs feladatok, a tervek elkészítése, engedélyek megszerzése, szerződések megkötése és az építési napló megnyitása, elindítása. Megtörtént a faanyag megrendelése, mely lapunk megjelenésekor már leszállításra is került.

A jövő hét első felében, augusztus első napjaiban elkezdődnek a gyakorlati teendők is, állványozás, a templomtető megbontása.

A templom környékén lévő közterület használatára engedélyt kaptunk az Önkormányzattól, várható lesz a közlekedési rend megváltozása, behajtás megszüntetése a Takarékszövetkezet felől. Kérjük figyeljék a közlekedési rend változását jelző táblákat. Köszönjük az Önkormányzat támogatását.

A munkálatok első elemeként a villany kikötése már megtörtént, amiatt a templom csillárai már nem világítanak.

Ezúton is kérünk mindenkit, hogy megértéssel és türelemmel fogadja a munkálatokkal járó esetleges kellemetlenségeket, kényelmetlenségeket.

Varga Frigyes

A kántorház munkálatai lassan a végéhez érnek.

A benti teendők szinte már teljesen elkészültek (szerelvényezés, festés, burkolás), már fenn vannak a csillárok is. Már csak a beépített szekrények elkészítése, beépítése van folyamatban.

A külső munkálatok közül még a területrendezés van hátra, a lábazat elkészítése, valamint a járda befejezése. Augusztus hónapban még várható egy alapos területrendezési munka a kántorház udvarán és körülötte.

Mint előző számunkban is megírtuk (valamint e számunkban is lásd a Szentjánosbogárkák... című írásunkat) a Kántor úrék ideiglenes otthonául

szolgáló, iskola melletti szolgálati lakást augusztus végén vissza kell adni az Önkormányzatnak, tekintettel arra, hogy ott fog működni a Családi Napközi. A költözés legkésőbb szeptember első napjaiban lezajlik majd.

Tekintettel arra, hogy a kántorház felépítése az Önök nagylelkű adományainak is köszönhető, mindenképpen szeretnénk, hogy mindenki megtekinthesse az elkészült, új kántorházat. Kérjük figyeljék az Atya hirdéseit, ő el fogja mondani, melyik vasárnapokon lehet bemenni körbenézni.

A kántorház ünnepélyes megáldására a Templombúcsunk keretében, szeptember 20-án kerül sor. Remélhetőleg Püspök atya személyesen tud eljönni velünk ünnepelni. A szentmise után tervezünk egy közös süteményezést a közösségi házban, illetve időjárás függvényében a kertben. Püspök atya szeretne találkozni mindenkivel, aki együtt ünnepli majd ezt a szép eseményt.

Már most szeretném kérni a kedves családokat, hölgyeket, hogy egy tál süteménnyel minél többen járuljunk hozzá a vendéglátáshoz.

És ismételten ezúton is köszönjük mindenki nagylelkű adományát! Isten fizesse meg!

A kántorház építésének koordinálásával megbízott bizottság nevében

Tóth Éva

Fekete Madonna Zarándokvonat 2015. június 22-25.

- Indulás a Keleti pályaudvarról 6.55-kor, 15 kocsival, 940 zarándokkal.
- Utazás Szlovákián keresztül Czeszochowába.
- Érkezés 22 órakor.

• Autóbuszokkal szállítottak a Kegyhely melletti II. János Pál zarándokközpontba a szálláshelyre.

• Másnap reggeli után ünnepélyesen bevonultunk a Fekete Madonna Kegykápolnába, ahol köszöntötték a zarándokokat, majd a hála-ajándék átadása következett részünkről, ami egy miseruha volt.

• A Bazilikában mise, majd felvonulás Boldog Özséb díszkúthoz. Itt koszorúzás, ima és ének volt.

• Délután a Kordecki teremben köszöntések, elmélkedések.

• Vacsora a zarándokház éttermében, majd 20 órától „Kíáltás” a Bazilikában, majd rózsafüzér.

• 21 órától a Kegyetemplomban „Apel”, a lengyel pálosok imája.

• 21.30 órától gyertyás körmenet.

• Másnap koszorúzás Popieluszko szobránál, majd a szmolenszki áldozatok emlékművénél.

• 12 órakor bíborosi mise a Kegykápolnában.

• Ünnepélyes képlezárás 13.30 órakor.

• Délután keresztút a Bazilika mellett.

• Majd a Váci Székesegyház Szent Cecília Kórusának hangversenye a Bazilikában.

• Vacsora után „Kíáltás” a Bazilikában, majd rózsafüzér, és Apel.

• Csütörtökön hajnalban indultunk Krakkóba.

• Autóbuszokkal mentünk az új Szent II. János Pál Bazilikába.

• Főpapi szentmise 10 órakor.

• Utána lengyel-magyar közös tanúságtétel. A szentmisén került sor a Szent László és Szent Hedvig ereklye átadására-átvételére.

• Majd utazás Krakkó történelmi belvárosába a waweli Katedrálisba. Ima, ének, majd a Szent László ereklye végleges elhelyezése.

• Ezután bevonulás a Főtérre a Mária templomhoz.

• Szabad program után kivonultunk a vasútállomásra és elfoglaltuk helyünket a vonaton, majd hazautazás.

Köszönet és hála Istennek, hogy 900 embert külön meghívott, és ahogy a forgatókönyvben meg volt írva: zökkenőmentesen lebonyolódott ez az emlékezetes zarándoklat. Köszönet Budai László szervezőnek, valamint a lelki vezetőknek: Dr. Erdő Péter bíboros-érseknek, Dr. Székely János püspöknek, Tamás József gyulafehérvári püspöknek, Pápai Lajos győri megyéspüspöknek, Bátor Botond pálos tartományfőnöknek, illetve az esztergomi kántor úrnak, „számtalan” atyának és zarándoktársnak. Jelen volt még Kövér László, Soltész Miklós, a varsói nagykövet, bíborosok, érsek, katonatisztek.

A zarándoklat lényege a lelki megújulás volt, célja az összetartozásunk ápolása. A zarándokút igazi lépései a szívünkben történnek. Fel kell vállalni az út fáradtságát, hogy a szívünket oda tudjuk vinni, ahol Édesanyánk kegyhelye van. Ez a vonat egy mozgó kolostor volt, ahol közös az utazás, az ima, az étkezés. A jelenlévők egyházfenntartó személyek és egy nagy család tagjai. Ebben a „sivatagos” időszakban reménnyel kell tekinteni a jövőbe. Volt lehetőség imádkozni, atyákkal beszélgetni, győnni, és egy nagy-szerű kántorral sokat énekelni.

Végül egy vicces, de elgondolkodtató történetet szeretnék megosztani:

Székely bácsi áll Szent Péter előtt.

- Szeretnék feljutni a mennyországba.

- Rendben, 100 pontot kell összeszedned – mondja Péter.

Na, ez menni fog, gondolja. Kezdi sorolni:

- Imádkoztam...

- Jó, ez 1 pont – mondja Szent Péter

- Templomba jártam...

- Nagyon jó, még 1 pont

- Segítettem másoknak...

- Még 1 pont. Így már 3.

- Láttam a sírodat Rómában...

- Nagyon jó. 3 pont.

Lassan összegyűjtött 27

pontot. Elkeseredett, hogy lesz ebből 100 pont. Felnézett az égre, és azt mondta: Istenem, ez nélküled nem fog menni.

Mire Szent Péter:

- Nagyon jó, még 73 pont! Így megvan a 100, mehatsz a mennyországba!

Sokorai Józsefné

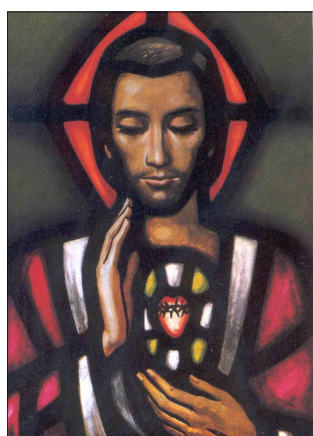
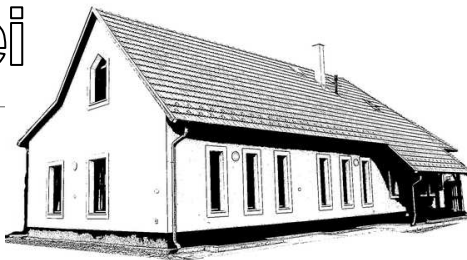
A KÉPRŐL JUT ESZEMBE...

A jelenlegi számban közölt kép nem megszokott fénykép. Nem személyek szerepelnek rajta, nem a falu látható. Mégis korszakalkotó abból a szempontból, hogy az alsónémedi férfikarról Magyar Sándor kántor úr egyesületté alakítása utáni első „tudósítás”. Képet kaphatunk az 1927-ben egyesületként megalakított énekkar munkájáról, bepillantást nyerhetünk mindennapjaikba, Az írás a Magyar Dal című folyóirat 1929. április 5-én megjelent számában olvasható.

Benkó Péter

Az Alsónémedi r. kath. Daloskör első évi közgyűlése. Az Alsónémedi r. kath. Daloskör február 17-én tartotta évi rendes közgyűlését. A közgyűlést Sisa Imre esperes plébános, egyesületi elnök nyitotta meg, üdvözölve meleg dalostestvéri szívvel a megjelenteket. Majd Kertész Jenő Endre titkár terjesztette elő beszámolóját, mely kimerítően magába foglalta az 1928. év történetét. Foglalkozott a Daloskör nyilvános szerepléseivel, melyek közül legkiemelkedőbb események voltak a Bugyi községben tartott propagandaelőadás, hangverseny, mely a dalosügynek sok barátot szerzett, továbbá a Daloskör által időnként rendezett estélyeken, hazafias és nemzeti gyászünnepeken, közművelődési estélyeken stb. való szereplések. Foglalkozott a titkári jelentés a Daloskör adományaival is. 1928. év folyamán hozzájárult anyagilag az orgona megjavításához, valamint a templomban történt villanyvilágítás bevezetéséhez 300 pengővel. Kiemelte Magyar Sándor karnagy érdemeit s a működő dalosok példás, szorgalmas dalszeretetét, hangoztatta a Daloskör örökbecsű kultúrmunkáját, mely egyúttal mélyenszántó nemzeti munka is. Nagy Gábor egyesületi pénztárnok pénztári beszámolója szerint az egyesület jelenlegi vagyona, úgyszólván egy éves munkájának eredménye 960 P, mely összeg részben a r. kath. Egyháznál, részben a takarékpénztáraknál van gyümölcsösztetés végett elhelyezve. A közgyűlés, az alapszabály szerinti tisztújítás után, Sisa Imre elnök a Daloskör további munkájára Isten áldását kérő szavai után befejeződött.

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös imaóráját 08.02-án vasárnap az esti szentmise után tartja a templomban.

Ez a hónap az örökös rózsafüzér társulat tagjai imaóráinak a hónapja. Nagy lehetőség és kegyelem egymásért imádkozni.

Ezt a szentórát felajánljuk a haladókért, a betegekért és azokért, akik eltávolodtak az isteni szívtől, az Úr szent lelkétől. Kérjük Jézus irgalmas szent szívét, vezesse el őket az Atyai házba! Ne engedje, hogy egy is elveszen közülük! Érintse meg őket szent leheletével, hogy még most a kegyelem idején találkozhassanak az Úrral!

Jézus lelke! Te vagy az élő víz, amely életemet megújítja, add, hogy gazdag gyümölcsöt hozzak!

Uram Jézus! Te vagy az, aki megajándékoztál bennünket egy-

mással és küldetést adtál nekünk. Add, hogy kegyelmeddel és szentlelkeddel megerősödjék ennek a küldetésnek meg tudjunk felelni! Felelősek vagyunk egymásért és ezért imádkozunk hozzád, hogy a Te szent lelkedből erőt meríthessünk feladataink teljesítéséhez! Ezáltal mi is megerősödjék hitünkben közelebb juthassunk szent szíved szeretetéhez. Te a vesék és a szívek vizsgálója vagy. Belső világunk ismeretes előtted. Halld meg imánk! Légy segítségünk az üdvösség útján, az úton, amely hozzád vezet! Gyere élénk és fogd meg a kezünk, hogy még időben felismerjük a hozzád vezető utat! Add, hogy találkozzon a tekintetünk Veled ezen az úton!

Égi Édesanyánk! Nagy Boldogasszony! Segíts bennünket ebben a küzdelemben! Szent István királyunk! Könyörögj érettünk! Magyarország, édes hazánkról, ne feledkezzél el, szegény magyarokról!

Özv. Szlovicsák Balázsné

Augusztusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Aug. 2 – 10	Aug. 7 – 15	Aug. 16 – 24	Aug. 25 – Szept. 2
Özv. Győrvári Istvánné Özv. Bálint Lajosné Ifj. Tóth Jánosné Özv. Surányi Ferencné	Horváthné Nagy Ilona Lovas Imre Özv. Győrvári Dezsóné Debreceni Lászlóné	Id. Nagy Istvánné Szlovicsák Krisztina Tóth Rita Renczes Csabáné	Mészáros Jánosné Geignérné Moldvai Mariann Özv. Lovas Zoltánné Csermákné Molnár Anna

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2015. augusztus

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					1	2 20 óra Jézus Szíve Család imája
3	4	5	6	7 18 óra Ifi -hittan 	8 	9
10	11 9.30 óra Baba-Mama klub 	12	13	14	15	16
Hittantábor Csengelén						
17	18	19	20	21 18 óra Ifi -hittan 	22	23
24	25 9.30 óra Baba-Mama klub 	26	27	28 18 óra Ifi -hittan 	29	30
31						

Ünnepünk

Nagyboldogasszony vagy **Mária mennybevétele (augusztus 15.)** a katolikus egyház legnagyobb Mária-ünnep, egyúttal Magyarország védőszentjének napja. Mária mennybevételenek dogmája szerint Jézus anyja a földi létből testben és lélekben egyenesen a mennyi boldogságba jutott. A Nagyboldogasszony elnevezés magyar sajátosság: Szűz Mária Boldogasszony elnevezéséből ered, Horpácsi Illés nyelvész szerint „Nagyboldogasszony ünnepének titkában teljesedett ki az Istenanya nagysága: az ég és föld mennybe fölvevett királynője lett.”
(hu.wikipedia.org)

Szent István király (augusztus 20.) Haláláról a „Képes krónika” a következőképpen ír: SZENT ISTVÁN KIRÁLY MEGHAL, ELTEMETIK FEHÉRVÁROTT A szentséggel és kegyelemmel teljes Szent István király azután országlásának negyvenhatodik évében, a Boldogságos, mindenkoron szűz Mária mennybemenetelének napján kiragdatott e hitvány világból és a szent angyalok társaságába került. Eltemették a fehérvári bazilikában, amelyet ő maga építtetett Isten szentséges anyja, a mindenkoron szűz Mária tiszteletére. Sok jel és csoda történt ott e Szent István király érdemeinek közbenjárására, a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségére és magasztalására, aki áldott legyen örökkön örökké, Ámen.
(hu.wikipedia.org)

Augusztus 20.

Szent István király ünnepén délután 18 órakor lesz a közösi ünnepség.

Vegyünk részt rajta minél többen!

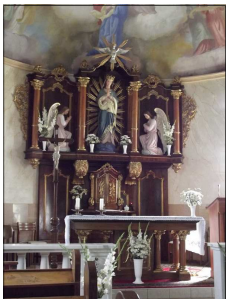
Veni Sancte

Szeptember 6-án, délelőtt 9 órakor lesz a Veni Sancte szentmise a kezdődő új tanév kegyelmeiért.

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk, hogy közösen imádkozva is kérjük Isten áldását és segítségét!

Hittantábor 2015

A nyári hittantáborunk **augusztus 11-17** között lesz **Csengelén**.

Kérünk minden testvérünket, imádkozunk a tábor sikeréért, hogy lelkiekben és élményekben gyarapodva térjenek haza gyermekeink.

A hittantábor lelki napja ebben az évben is Petőfiszállás—Szentkúton, a Pálos rend kegyhelyén lesz.

A Magyar Katolikus Karitászt Helyi Szervezetének hírei

Továbbra is várjuk nagylelkű adományait, hogy segíthessünk a szükségben szenvedő családokon, magányos és egyedül élő embereken. Várjuk az adományokat, illetve a rászorultakról szóló jelzéseket.

Elérhetőségünk:

06 30 394 22 29 és

karitasz.alsonemedi@gmail.com

Köszönetnyilvánítás

Örömmel szeretnénk megosztani Önökkel, hogy új fejezethez érkeztünk az Egyházközség újságjának, a Szent Keresztnak a történetében.

Bálint Mária és Márta Zoltán felajánlásaként gyarapodott Egyházközségünk egy színes másológéppel. Ez a nagy teljesítményű sokszorosító eszköz alkalmas arra, hogy a több, mint 150 példányban megjelenő újságunkat nyomdai minőségben, színesben adjuk közre. Ez a jelen szám a **próbakiadás**, remélhetően a fenntartás költségei vállalhatóak lesznek.

Nagyon szépen köszönjük a nagylelkű adományt! Isten fizesse meg!

Szerkesztők

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!